Forslag til forespørgselsdebat om, hvorvidt der bør etableres en ordning med mindstepriser ved fiskeres og fangeres første salg af udvalgte vildtlevende marine ressourcer til indhandlingssteder eller andre købere.
(Medlem af Inatsisartut Jens NapãtôK', Naleraq)

Svarnotat
(Naalakkersuisoq for Fiskeri, Fangst, Landbrug og Selvforsyning)
1. behandling

Naalakkersuisut takker medlem af Inatsisartut, Jens NapãtôK' for at rejse en vigtig debat, om fiskeres og fangeres indtægtsforhold og de udfordringer, som følger af svingende afregningspriser.

Naalakkersuisut deler ønsket om at sikre et stærkt og økonomisk bæredygtigt fiskeri- og fangsterhverv. Fiskeri og fangst udgør rygraden i mange lokalsamfund og er samtidig blandt de vigtigste bidrag til den grønlandske økonomi. Det er derfor naturligt løbende at drøfte, hvordan erhvervets rammevilkår bedst understøtter stabile og attraktive indtjeningsmuligheder.

Naalakkersuisut har derfor, efter udbud, har igangsat udarbejdelse af en værdikædeanalyse af grønlandske fisk og skaldyr. Analysen skal belyse mulighederne for øget værdiskabelse i Grønland samt eventuelle ændringer af rammebetingelserne, der kan styrke udnyttelsen af fiskeressourcen. Øget værdiskabelse kan alt andet lige medføre højere afregningspriser for fiskerne.

Naalakkersuisut har ikke indflydelse på fastsættelsen af afregningspriserne i fiskeriet eller fangererhvervet.

Sammenholdt med de gennemsnitlige priser i 2024, har flere arter oplevet betydelige prisstigninger, som er kommet fiskerne direkte til gode. Torsk er steget med 127%, hellefisk med 27%, krabber med 29% og stebiderrogn med 89%.

Denne prisudvikling er et resultat af det nuværende system, hvor prisdannelsen i markedet frit. En mere reguleret prismodel kan indebære en risiko for, at sådanne gevinster reduceres eller forsinkes.

Samtidig finder Naalakkersuisut det vigtigt at understrege, at afregningspriser på fisk og fangstdyr i høj grad bestemmes af udviklingen på de internationale markeder. Priserne påvirkes af globale forhold såsom efterspørgsel, udbud og konkurrencesituationen på eksportmarkederne. Disse forhold kan ikke reguleres nationalt.

Forslagsstilleren rejser spørgsmålet om indførelse af mindstepriser med henblik på at skabe større økonomisk tryghed for fiskere og fangere. Naalakkersuisut anerkender hensigten bag forslaget, men bemærker samtidig, at en mindstepris ikke i sig selv skaber større værdier i samfundet. Hvis markedsprisen ligger under den fastsatte minimumspris, vil købernes mulighed for rentabelt at indhandle blive begrænset. Det kan føre til reduceret indhandling,

EM 2026/379
APNIPN – Sags nr.: 2026 - 18837

midlertidige lukninger af produktionsanlæg eller færre investeringer i nye indhandlingsfaciliteter.

Naalakkersuisut finder det positivt, at forslagsstilleren lægger op til en bred drøftelse af forskellige modeller, herunder erfaringer fra andre lande. Det er dog Naalakkersuisuts vurdering, at internationale erfaringer ikke uden videre kan overføres til grønlandske forhold. Det grønlandske fiskeri er kendetegnet ved store geografiske afstande, relativt få opkøbere og betydelige forskelle mellem arter, fangstområder og produktionsformer. Det er naturligt at det afspejles i indhandlingspriserne. Bemærk i den sammenhæng at KNAPK fastsætter vejledende priser for salg af fisk og fangstdyr på brætterne.

Afslutningsvis skal Naalakkersuisut understrege, at enhver ordning bør vurderes ud fra dens samlede konsekvenser for fiskere, fangere, indhandlingsanlæg, beskæftigelse, eksportindtægter og samfundsøkonomi. Målet må være at sikre de bedst mulige rammer for værdiskabelse i hele fiskeri- og fangsterhvervet. I den forbindelse skal det nævnes at forslag til lovgivning om mindstepriser for fisk er blevet diskuteret i Fiskerirådet for få år siden, hvor der ikke var støtte til at gå videre med dette.

Med disse ord ser Naalakkersuisut frem til en informeret debat om mindstepriser for indhandling af fisk og fangstdyr.